

Az örökös

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXI. évfolyam, 19. szám, 2017. május 12.

Márványi Judit: Kapaszkodók. Egy szerkesztő emlékei. Esszék és beszélgetések. Tények és tanúk sorozat, Magvető Könyvkiadó, Budapest, 2017, 244 oldal, 2999 Ft

A szerkesztők munkáját szokás a játékvezetőkéhez hasonlítani: ha tökéletesen vezetik le a meccset, senki sem veszi őket észre, de ha akár egyetlen hibát is elkövetnek, rögtön láthatóvá (és szidhatóvá) válnak. Bár a szerkesztők, ha maradok most a sporthasonlatnál, mintha nemcsak a játékvezető, de az edző, a gyúró, esetleg a pszichológus szerepét is kénytelenek lennének magukra venni: mindig megkísérlem elmagyarázni kritikaszemináriumokon, vigyázzanak a kritikusnak készülők azzal a szóban is, írásban is könnyen kicsúszó mondattal, hogy „egy alaposabb szerkesztés ráfért volna a kötetre”. Mert, persze, mindig minden műre ráférne az a bizonyos alaposabb szerkesztés (ha most szarkasztikus akarnék lenni, talán egyedül az *Ivan Iljics halálára* nem, legalábbis erről az elbeszélésről írta Kosztolányi, hogy egyetlen betűt sem lehetne belőle kihúzni), de ha valamit meg szeretnénk érezni abból, mennyire összetett munka a szerkesztőé, érdemes Márványira odafigyelni.